

சிவ தாண்டவ ஸ்தோத்திரம்

शिव तांडव स्तोत्रम्

சிவ தாண்டவ ஸ்தோத்திரம் சிவபெருமானின் உக்கிர தாண்டவ நடனத்தை வர்ணிக்கும் சம்ஸ்கிருதத் துதி. இதை இலங்கை வேந்தன் ராவணன் இயற்றியதாக மரபு. இதில் 15 சுலோகங்களும் அதன்பின் 2 பலச்ருதிச் சுலோகங்களும் உள்ளன. இதன் விறுவிறுப்பான சந்தம் சிவனின் உடுக்கை ஒலியை நினைவூட்டுகிறது. திங்கட்கிழமைகளிலும் பிரதோஷ வேளையிலும் இதைப் பாராயணம் செய்வது சிறப்பு என்பது மரபு.

ஸ்லோகம் 1

ஜடாடவீக³லஜ்ஜலப்ரவாஹபாவிதஸ்த²லே
க³லே(அ)வலம்ப்³ய லம்பி³தாம் பு⁴ஜங்க³துங்க³மாலிகாம் ।
ட³மட்³ட³மட்³ட³மட்³ட³மந்நிநாத³வட்³ட³மர்வயம்
சகார சண்ட³தாண்ட³வம் தநோது ந²ஸிவ²ஸிவம் ॥1॥

சடைமுடிக் காட்டிலிருந்து வழியும் கங்கை நீரோட்டத்தால் புனிதமான கழுத்தில் நீண்ட நாக மாலை தொங்க, உடுக்கை "டமட் டமட் டமட்" என்று முழங்க, சிவபெருமான் உக்கிர தாண்டவம் ஆடினார். அந்தச் சிவன் நம் அனைவருக்கும் மங்களத்தைப் பெருக்கட்டும்.

ஸ்லோகம் 2

ஜடாகடாஹஸம்ப்⁴ரமப்⁴ரமந்நிலிம்பநிர்ஜீ²-
விலோலவீசிவல்லீவிராஜமாநமூர்த⁴நி ।
த⁴க³த்³த⁴க³த்³த⁴க³ஜ்ஜவலல்லலாடபட்டபாவகே
கிஸோரசந்த்³ரஸேக²ரே ரதி²ப்ரதிக்ஷணம் மம ॥2॥

சடை எனும் கொப்பரையில் சுழலும் தேவ கங்கையின் அலைபாயும் அலைகள் தலையில் ஒளிர, நெற்றியில் நெருப்பு "தகதக" என்று எரிய, இளம்பிறையைச் சூடிய அந்தச் சிவன் மீது கணந்தோறும் என் அன்பு பெருகட்டும்.

ஸ்லோகம் 3

த⁴ராத⁴ரேந்த்³ரநந்தி³நீவிலாஸப³ந்து⁴ப³ந்து⁴ர-
ஸ்பு²ரத்³தி³க³ந்தஸந்ததிப்ரமோத³மாநமாநஸே ।
க்ரு'பாகடாக்ஷதோ⁴ரணீநிருத்³த⁴து³ர்த⁴ராபதி³
க்வசித்³தி³க³ம்ப³ரே மநோ விநோத³மேது வஸ்துநி ||3||

மலையரசன் மகள் பார்வதியின் லீலைகளில் மகிழ்பவர், திசைகளின்
எல்லைவரை ஒளிரும் படைப்பு முழுவதிலும் இன்புறும் மனத்தவர், தம்
அருட்பார்வைப் பெருக்கால் தாங்கவொண்ணாத் துன்பங்களையும்
தடுப்பவர், திசைகளையே ஆடையாகக் கொண்ட அந்தப் பரம்பொருளில்
என் மனம் இன்புறட்டும்.

ஸ்லோகம் 4

ஜடாபு⁴ஜங்க³பிங்க³லஸ்பு²ரத்ப²ணாமணிப்ரபா⁴-
கத³ம்ப³குங்குமத்³ரவப்ரலிப்ததி³க்³வதூ⁴முகே² ।
மதா³ந்த⁴ஸிந்து⁴ரஸ்பு²ரத்த்வகு³த்தரீயமேது³ரே
மநோ விநோத³மத்³பு⁴தம் பி³ப⁴ர்து பூ⁴தப⁴ர்தரி ||4||

சடையிலுள்ள நாகங்களின் படங்களில் ஒளிரும் மணிகளின் பொன்னிற ஒளி,
திசைப் பெண்களின் முகங்களில் குங்குமம் பூசியது போல் இருக்கிறது; மதம்
கொண்ட யானையின் பளபளக்கும் தோலை மேலாடையாக
அணிந்திருக்கிறார். எல்லா உயிர்களையும் காக்கும் அந்தப் பூதநாதரிடம் என்
மனம் அற்புத இன்பம் பெறட்டும்.

ஸ்லோகம் 5

ஸஹஸ்ரலோசநப்ரப்⁴ரு'த்யஸேஷலேக²ஸேக²ர-
ப்ரஸுநதூ⁴லிதோ⁴ரணீவிதூ⁴ஸராங்க⁴ரிபீட²பூ⁴ ||
பு⁴ஜங்க³ராஜமாலயா நிப³த்³த⁴ஜாடஜுடக ||
ஸ்ரியை சிராய ஜாயதாம் சகோரப³ந்து⁴ஸேக²ர ||5||

வணங்கும் இந்திரன் முதலான எல்லாத் தேவர்களின் முடிகளில் உள்ள
மலர்களிலிருந்து உதிரும் தூளால் பாதபீடம் சாம்பல் நிறமானவர், நாகராஜ
மாலையால் சடைமுடி கட்டியவர், சகோரப் பறவையின் நண்பனான
சந்திரனைச் சூடிய அந்தச் சிவன் நமக்கு நீடித்த செல்வம் அருளட்டும்.

ஸ்லோகம் 6

லலாடசத்வரஜ்வலத்³த⁴நஞ்ஜயஸ்பு²லிங்க³பா⁴-
நிபீதபஞ்சஸாயகம் நமந்நிலிம்பநாயகம் ।
ஸுதா⁴மயூக²லேக²யா விராஜமாநஸேக²ரம்
மஹாகபாலி ஸம்பதே³ ஸிரோ ஜடாலமஸ்து ந⁶॥6॥

அகன்ற நெற்றியில் எரியும் நெருப்பின் பொறிகள் ஐங்கணை மன்மதனை
விழுங்கின; தேவேந்திரன் அவரை வணங்குகிறான்; அமுதக் கதிர் நிலவின்
மெல்லிய கீற்று அவர் முடியில் ஒளிக்கிறது. மகா கபாலியான அந்தச் சிவனின்
சடைமுடித் தலை நமக்கு உண்மைச் செல்வத்தை அருளட்டும்.

ஸ்லோகம் 7

கராலபா⁴லபட்டிகாத⁴க³த்³த⁴க³த்³த⁴க³ஜ்ஜ்வல-
த்³த⁴நஞ்ஜயாஹுதீக்ரு'தப்ரசண்ட³பஞ்சஸாயகே ।
த⁴ராத⁴ரேந்த்³ரநந்தி³நீகுசாக்³ரசித்ரபத்ரக-
ப்ரகல்பநைகஸில்பிநி த்ரிலோசநே ரதிர்மம ॥7॥

உக்கிரமான நெற்றியில் "தகதக" என்று எரியும் நெருப்பில் வலிய மன்மதனை
ஆகுதியாக்கியவர், மலையரசன் மகள் பார்வதியின் மார்பில் அன்புடன்
அலங்கார இலைக்கோலம் வரையும் ஒரே கலைஞர், அந்த முக்கண்ணர் மீதே
என் அன்பு.

ஸ்லோகம் 8

நவீநமேக⁴மண்ட³லீநிருத்³த⁴து³ர்த⁴ரஸ்பு²ரத்-
குஹுநிஸீதி²நீதம²ப்ரப³ந்த⁴ப³த்³த⁴கந்த⁴ர² ।
நிலிம்பநிர்ஜ²த⁴ரஸ்தநோது க்ரு'த்திஸிந்து⁴ர²
கலாநிதா⁴நப³ந்து⁴ர² ஸ்ரியம் ஜக³த்³து⁴ரந்த⁴ர² ॥8॥

புதிய அடர்ந்த மேகங்கள் சூழ்ந்த அமாவாசை நள்ளிரவு இருள் போல் கருத்த
கழுத்துடையவர், தேவ கங்கையைத் தாங்கியவர், யானைத் தோல்
போர்த்தியவர், நிலவால் அழகுற்றவர், உலகின் சுமை முழுவதையும்
தாங்குபவர், அந்தச் சிவன் நமக்குச் செல்வத்தைப் பெருக்கட்டும்.

ப்ரபு²ல்லநீலபங்கஜப்ரபஞ்சகாலிமப்ரபா⁴-
வலம்பி³கண்ட²கந்த³லீருசிப்ரப³த்³த⁴கந்த⁴ரம் ।
ஸ்மரச்சி²த³ம் புரச்சி²த³ம் ப⁴வச்சி²த³ம் மக²ச்சி²த³ம்
க³ஜச்சி²தா³ந்த⁴கச்சி²த³ம் தமந்தகச்சி²த³ம் ப⁴ஜே ||9||

மலர்ந்த நீலத் தாமரைகளின் கரிய ஒளியால் அழகுற்ற கழுத்துடையவர்;
மன்மதன், முப்புரம், பிறவித் தளை, தட்சன் வேள்வி ஆகியவற்றை அழித்தவர்;
கஜாசுரனையும் அந்தகாசுரனையும் வென்றவர்; எமனையே அடக்கியவர்,
அந்தச் சிவனை நான் போற்றி வழிபடுகிறேன்.

அக²ர்வஸர்வமங்க³லாகலாகத³ம்ப³மஞ்ஜரீ-
ரஸப்ரவாஹமாதா⁴ரீவிஜ்ரு'ம்ப⁴ணாமது⁴வ்ரதம் ।
ஸ்மராந்தகம் புராந்தகம் ப⁴வாந்தகம் மகா²ந்தகம்
க³ஜாந்தகாந்த⁴காந்தகம் தமந்தகாந்தகம் ப⁴ஜே ||10||

சர்வமங்களாவான பார்வதியின் அளவற்ற கலைகள் எனும்
பூங்கொத்திலிருந்து பெருகும் இனிய தேனில் திளைக்கும் வண்டு அவர்.
காமன், முப்புரம், பிறவித் தளை, தட்சன் வேள்வி, கஜாசுரன், அந்தகன்
ஆகியோருக்கு முடிவானவர், எமனுக்கே முடிவானவர், அந்தச் சிவனை நான்
போற்றி வழிபடுகிறேன்.

ஜயத்வத³ப்⁴ரவிப்⁴ரமப்⁴ரமத்³பு⁴ஜங்க³மஸ்வஸ-
த்³விநிர்க³மத்க்ரமஸ்பு²ரத்கராலபா⁴லஹவ்யவாட் ।
தி⁴மித்³தி⁴மித்³தி⁴மித்³த்⁴வநந்ம்ரு'த்³ங்க³துங்க³மங்க³ல-
த்⁴வநிக்ரமப்ரவர்திதப்ரசண்ட³தாண்ட³வஹ ஸிவஹ ||11||

அந்தச் சிவன் வெல்க! சுற்றிலும் வேகமாகச் சுழலும் நாகங்களின் சீற்ற
மூச்சால் நெற்றியின் உக்கிர நெருப்பு மேலும் மேலும் சுடர்விட, "திமித் திமித்
திமித்" என்று முழங்கும் மிருதங்கத்தின் உயர்ந்த மங்கள தாளத்திற்கேற்ப
அவர் உக்கிர தாண்டவம் ஆடுகிறார்.

த்³ரு'ஷத்³விசித்ரதல்பயோர்பு⁴ஜங்க³மௌக்திகஸ்ரஜோர்-
க³ரிஷ்ட²ரத்நலோஷ்ட²யோ¹ஸுஹ்ரு'த்³விபக்ஷபக்ஷயோ¹।
த்ரு'ணாரவிந்த³சக்ஷுஷோ¹ப்ரஜாமஹீமஹேந்த்³ரயோ¹
ஸமப்ரவ்ரு'த்திக¹கதா³ஸதா³ஸிவம் ப⁴ஜாம்யஹம் ||12||

கல்லோ அழகிய படுக்கையோ, பாம்போ முத்து மாலையோ, விலையுயர்ந்த
ரத்தினமோ மண்கட்டியோ, நண்பரோ பகைவரோ, புல்லோ தாமரைக்
கண்ணழகியோ, சாதாரணக் குடிமகனோ பேரரசனோ, எல்லாவற்றையும்
சமநோக்குடன் கண்டு, எப்போது நான் சதாசிவனை வழிபடுவேன்?

கதா³நிலிம்பநிர்ஜா²நிகுஞ்ஜகோடரே வஸந்
விமுக்தது³ர்மதி¹ஸதா³ஸிர¹ஸ்த²மஞ்ஜலிம் வஹந் ।
விலோலலோலலோசநோ லலாமபா⁴லலக்³நக¹
ஸிவேதி மந்த்ரமுச்சரந் கதா³ஸு²ப⁴வாம்யஹம் ||13||

தேவ கங்கைக் கரைச் சோலையின் ஒரு குகையில் வாழ்ந்தபடி, தீய
எண்ணங்கள் நீங்கி, எப்போதும் தலைமேல் கைகூப்பி, பக்தியால் நனைந்து
அலைபாயும் கண்களுடன், பிறை அணிந்த நெற்றியுடைய சிவனிடம்
மனம் ஒன்றி, "சிவ" எனும் மந்திரத்தை உச்சரித்தபடி, எப்போது நான்
உண்மையாக இன்புறுவேன்?

நிலிம்பநாத²நாக³ரீகத³ம்ப³மௌலமல்லிகா-
நிகு³ம்ப²நிர்ப⁴ரக்ஷரந்மதூ⁴ஷ்ணிகாமநோஹர¹।
தநோது நோ மநோமுத³ம் விநோதி³நீமஹர்நிஸம்
பரஸ்ரிய¹பரம் பத³ம் தத³ங்க³ஜத்விஷாம் சய¹ ||14||

இந்திரபுரி அரம்பையரின் கூந்தலில் தொடுத்த மல்லிகை மாலையிலிருந்து
சொட்டும் இனிய மணத்தால் மேலும் அழகுற்ற, சிவனின் திருமேனியிலிருந்து
எழும் ஒளித்திரள் எல்லா மகிமைக்கும் உயர்ந்த இருப்பிடம். அது இரவும்
பகலும் எங்கள் மனங்களை இன்பத்தால் நிறைக்கட்டும்.

ப்ரசண்ட³வாட³வாநலப்ரபா⁴ஸுப⁴ப்ரசாரணீ
மஹாஷ்டஸித்³தி⁴காமிநீஜநா(அ)வஹுதஜல்பநா ।
விமுத்தவாமலோசநாவிவாஹகாலிகத்⁴வநிஹ
ஸிவேதி மந்த்ரபூ⁴ஷணா ஜக³ஜ்ஜயாய ஜாயதாம் ||15||

சிவனுக்கும் அழகிய கண்களுடைய பார்வதிக்கும் நடந்த திருமண
வேளையில் எழுந்த அந்த ஒலி, கடலடி உக்கிர வடவாக்கினி ஒளி போல்
மங்களத்தைப் பரப்புகிறது; அஷ்டமா சித்திகள் எனும் கன்னியரின்
அழைப்பொலியால் எதிரொலிக்கிறது; "சிவ" மந்திரத்தால்
அணிசெய்யப்பட்டுள்ளது. அந்த ஒலி உலகம் முழுவதற்கும் வெற்றி தரட்டும்.

பலச்ருதி 1 (சுலோகம் 16)

இமம் ஹி நித்யமேவமுத்தமுத்தமோத்தமம் ஸ்தவம்
பட²ந்ஸ்மரந்ப்³ருவந்நரோ விஸுத்³தி⁴மேதி ஸந்ததம் ।
ஹரே கு³ரௌ ஸுப⁴க்திமாஸு யாதி நாந்யதா² க³திம்
விமோஹநம் ஹி தே³ஹிநாம் ஸுஸங்கரஸ்ய சிந்தநம் ||16||

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட இந்த மிகச் சிறந்த துதியை நான்தோறும்
படிப்பவனும், நினைப்பவனும், சொல்பவனும் எப்போதும் தூய்மை
அடைகிறான்; குருவான ஹரனிடம் விரைவில் ஆழ்ந்த பக்தி பெறுகிறான்.
வேறு வழியில்லை. நலம் தரும் சங்கரனின் தியானம் உடல் கொண்டோரின்
மயக்கத்தை நீக்கும் என்பது மரபு.

பலச்ருதி 2 (சுலோகம் 17)

பூஜாவஸாநஸமயே த³ஸவக்த்ரகீ³தம்
யஹ்ஸம்பு⁴பூஜநபரம் பட²தி ப்ரதோ³ஷே ।
தஸ்ய ஸ்தி²ராம் ரத²க³ஜேந்த்³ரதுரங்க³யுக்தாம்
லக்ஷ்மீம் ஸதை³வ ஸுமுகீ²ம் ப்ரத³தா³தி ஸம்பு⁴ஹ ||17||

பிரதோஷ வேளையில் வழிபாடு முடியும் நேரத்தில், பத்துத் தலை ராவணன்
பாடிய, சம்புவின் வழிபாட்டுக்குரிய இந்தத் துதியைப் பாராயணம்
செய்பவருக்கு, தேர், சிறந்த யானைகள், குதிரைகளுடன் கூடிய, எப்போதும்
மலர்ந்த முகத்துடன் நிலைத்த செல்வத்தைச் சம்பு அருள்வார் என்பது மரபு.

மூலம்: Shiva Tandava Stotram (15 shlokas + 2 phalashruti) as attributed to Ravana; text collated from
sanskritdocuments.org (shivtAND), sa.wikisource.org (शिवतण्डवस्तोत्रम्) and stotranidhi.com (Devanagari edition)

இந்தப் பொருள் விளக்கங்கள் நாங்கள் எழுதிய முதல் வரைவு. இன்னும் எந்த அறிஞரும்
இவற்றைச் சரிபார்க்கவில்லை. பிழை கண்டால் எங்களிடம் சொல்லுங்கள்.

